

Følgelig:

- Annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 10. oktober 2018, for så vidt som der herved sker anvendelse på sagsøgeren af den forbeholdsbestemmelse, der er fastsat i artikel 100 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
- Om fornødent annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 29. oktober 2019, for så vidt som sagsøgerens klage af 8. januar 2019 heri afslås.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 100 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«). Sagsøgeren har gjort gældende, at anvendelsen af forbeholdsbestemmelsen i hans tilfælde er en tilsidesættelse af artikel 100 i ansættelsesvilkårene, som skal fortolkes indskrænkende og i overensstemmelse med det princip om arbejdskraftens frie bevægelighed, der er fastsat i artikel 45 TEUF. Artikel 100 i ansættelsesvilkårene skal ligeledes fortolkes i overensstemmelse med artikel 34 og artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og med artikel 12 og artikel 13 i den europæiske socialpagt. Subsidiært har sagsøgeren fremført en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 100 i ansættelsesvilkårene med den begrundelse, at denne bestemmelse tilsidesætter artikel 45 TEUF, chartrets artikel 34 og artikel 35 og artikel 12 og artikel 13 i den europæiske socialpagt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af det princip om forbud mod forskelsbehandling, der er fastsat i artikel 1d i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og i chartrets artikel 21. Sagsøgeren er af den opfattelse, at anvendelsen for hans vedkommende af forbeholdsbestemmelsen i en periode på fem år fratager ham visse elementer i forbindelse med udbetaling af en invalidepension og i øvrigt udgør en forskelsbehandling, der er forbudt ved vedtægtens artikel 1d og chartrets artikel 21.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet. Administrationen har tilsidesat den omsorgspligt, som påhvilede den, selv om denne forpligtelse var forstærket som følge af den pågældende ansattes skrøbelige helbred.

Sag anlagt den 10. februar 2020 — Abitron Germany mod EUIPO — Hetronic International (NOVA)

(Sag T-75/20)

(2020/C 103/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Abitron Germany GmbH (Langquaid, Tyskland) (ved advokat T. Matschke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hetronic International, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Hetronic International, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket NOVA — registreringsansøgning nr. 13 711 718

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. december 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 521/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-ordmærket NOVA nr. 13 711 718 erklæres ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. februar 2020 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen**(Sag T-76/20)**

(2020/C 103/52)

*Processprog: tjekkisk***Parter**

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) CCI 2014CZ06RDNP 001 af 28. november 2019 om suspension af mellemliggende betalinger med forbindelse til Den Tjekkiske Republiks landdistriktsudviklingsprogram for perioden 2014-2020 og vedrørende udgifter afholdt i løbet af omfattede perioder, dels mellem den 16. oktober og den 31. december 2018, dels mellem den 1. januar og den 31. marts 2019 [meddelt under nr. C (2019) 8647 final] annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ (herefter »forordning nr. 1306/2013«). Kommissionen fandt nemlig fejlagtigt, at de tilskud, som de omhandlede udgifter vedrørte, er blevet tildelt i strid med national lovgivning. Der har imidlertid ikke kunnet konstateres en tilsidesættelse af den nationale lovgivning, for så vidt som sidstnævnte ikke finder anvendelse på den type tilskud, der er berørt af suspensionen af betalinger.